

Χαίρε που η' άπεκαλίσαν τῆς Βόχας ποτιστήρα.
Χαίρε κλεινὴ κι' άνύμφευτε προστάτα και Σωτήρα.»

«**Κ**μνος ήττάται σήμερον πρό των ποδών σου άπκι.
σὺ γάρ ε' πρώτος στείλιγγας τῆς ψειρισμένης κάππας,
άν ψαλλο δὲ πληθὺν ὠδών ισάριθμον τῆ ψαμμῶ
θαρηῶ μὴ τρύπα «στὸ νερό μὶ τούτο ποὺς θά κάμω
οὐδὲν τελουμέν άξιον ὧν δέδωκας ἡμίν,
έν τούτοις Ἄλληλούϊα βεῶμεν σὺ κι' άμίν.

«**Ω**τως λαμπάδα βλέπομεν φανείσαν τοίς έν σκοτίαι
και τών φρενῶν εξίστημεν επί τῆ γεγονότι,
τοιαύτη δὲ τόν φέροντα προσχαίρετῃ κραυγῇ:
αχαίρε που ὅτῃς λαμπάδος σου ζιπατάται τὸ ρίγγος
καθίνας Φραγκος μασκαράς και *Νίτσι Κασαφίγκος*,
Χαίρε που και τὴν Τράπεζαν τὴν Ἐθνικήν κτυπῆς,
Χαίρε που κάλλικο λεπτό δὲν ἔβρισκει ὅπου πᾶς,
Χαίρε που κάθε Τράπεζα σὲ ζήσει κι' ἀπό πέτρον,
Χαίρε που μένουσ άπκίλοι σταφιδοφόροι χίρσοι,
Χαίρε που στάσιον άπειλουσ καμποδοσ σταφιδοάδες,
Χαίρε που καιουσ άνταρτῶν παραδοξαρίων ὄφες,
Χαίρε που λαίμπον ὄφρατα και κράνη Δόν-Κισώτων,
Χαίρε που θρήνος άντηγῆ κτηματιῶν άσώτων,
Χαίρε που σάν τόν εἶγανέ άλυσητα τόν Ξώδων,
Χαίρε που σάν τοὺς ἄιγαμῆ γιὰ πρόφια μᾶς κορδιδων,
Χαίρε που κλαίει σήμερα τὰδικοσκοπισμας,
Χαίρε που σώνει και καλά ἑφάρθῳταν σὲ σίνα,
Χαίρε που πᾶσα μαίναται σταφιδοφόρος κώμη,
Χαίρε που δὲν σοὺ ἑνίκα χαριετισμοὺς άκούη,
Χαίρε που τὸ ἡσημόνησα και νὰ μὲ συγχωρήσει,
Χαίρε που δὲν εὐκαίρησα μὲ τὰς παρούσας κρίσεις,
Χαίρε που φάρμακα βαστῆς κερμάτων νικελίων,
Χαίρε κλεινὴ κι' άνύμφευτε Σωτήρα τών Ἑλλήνων.»

«**Χ**αίρον ζητῶν παντοειδῶν κι' άρχαίων ὀφλημάτων
ὁ Κίτσιαρ ὁ περίπυτος και μέγας λαοσώστης
έσχησε τὰ συμβόλαια τών δανεικῶν χρημάτων
κι' άπέμεινε τῆς Μιχαλοῦς παντοτινῶν χρωστικῶν
κι' ἰτήρησε τῆς ράτσας μᾶς τὸ κλειὸς άναλλοίωτον,
διότιερ Ἄλληλούϊα θ' άκούη άτελειωτον.

«**Α**λλοττες κυμαίνόμενα και πῆγια και ράνταϊς
μὲ τούτους τοὺς χαριετισμοὺς γεραίρομέν σὲ πάντες:
αχαίρε ὁ μέλλων άνδριάς, τὸ μάρμαρον κι' ὁ γύφος,
Χαίρε τὸ ὄυσανάβικτον τῆς άπαρτίας ὄψος,
Χαίρε τὸ ὄυσεβῳρῳτον τῆς ρητορίας βαθος,
Χαίρε ὁ τοῦ Συντάγματος οὐρανογειτῶν Ἄθως,
Χαίρε τὸ μάνν τούρανοῦ κι' ἡ γῆ τών Χανανίων,
Χαίρε ὅπου φαλήρησι κι' ὁ Δῆμος Ἀθηναίων,
Χαίρε που σοὺ φορτῳνεται κι' ὁ κυριος Μιλᾶς,
Χαίρε ὅπου κι' ὁ Δῆμαρχος μᾶς εἶνι μπιλᾶς,
Χαίρε που μὲ παραίτησι μᾶς Ξαναφοβερίζι,
Χαίρε που τόν άφέντη του ὁ σκύλος δὲν γνωρίζι,
Χαίρε ὅπου κι' εἰ Συμβουλοσ παραιτίσαν γρουλλίζου,
Χαίρε ὅπου τόν Δῆμαρχον κι' ἔκιν' ὕποδουλίζου,
Χαίρε ὅπου προώρισται κι' ὁ Δῆμος νὰ φορήση,
Χαίρε ὅπου ἔφρουσκωσε και τούτο τὸ μπλόγι,

Χαίρε ὅπου κι' ὁ Δῆμαρχος τόν Δῆμον άν άφήση
θὰ χάσ' ἡ Πόλι μαλαμα κι' ἡ Βενετῆ βλοῖνι,
Χαίρε που τώρα ἄρηγορα θὰ ὀβση και τὸ Γκάτζι,
Χαίρε που μὲ τὸ ὄβουμο θὰ γίνη τόσο χαζί,
Χαίρε που και τῆς πόλιως τὸ φᾶς θὰ μουφλεζίψη,
Χαίρε που μὲ τὸ σκότος μᾶς ὁ κόσμος θὰ χαζίψη,
Χαίρε που τόσο θὰ ῥωτοῦν φιλιλληνας σκαρτασοῖ
γιατί τών φῳτων ἡ κοιτῆς εὐρήθη ὅτὸ σκοτάδι,
Χαίρε που θ' άπάντησωμεν μὲ λυγισμα τῆς μίσης,
πῶς ὁ Ρωμηὸς άρσικεται και πόλ' ὅτᾶς άντιβῳσι,
Χαίρε που μήτε του φρωτῆς δὲν μᾶς τρομάζ' ἡ κρίσις,
Χαίρε που τὰ κακάρωσι κι' ὁ Πειραιῶς-Λαριστῆς,
Χαίρε που παραγριζῳν ἑργάται νηστικοί,
Χαίρε που Σακαρᾶκηδῆς ἑστάλλησαν ἑκεί,
Χαίρε που ἔβριθκα κι' ἑγὼ ὅτῃν τῳνη καταγιῳδα
νὰ τελειῳσω τοῦ Ρωμηοῦ τὴν δικαιοτηρία,
Χαίρε που μᾶς κατέλυσεν πνευματικῆ πληθῳρα,
Χαίρε που τᾶχασα κι' ἑγὼ και περιμένω ὄφρα,
Χαίρε που φάσκελα πολλὰ και μουντζῳσι μου μυρίζου,
ἀπ' ὄσουσ δὲν μ' ἰγνωρίσαν κι' ἀπ' ὄσουσ μὲ γνωρίζου,
Χαίρε που πανηγύρωμεν μᾶς καρτεροῦν ἡμῆρα,
Χαίρε και τρίς άντηγίρησ και κόντρα Ξαναχαίρη,
Χαίρε που ὄρομους τρέχομεν άνάτταϊς και κατάνταϊς,
Χαίρε που κάποιοσ ἔρχεται σπουδαίος νοομάντις,
Χαίρε που κι' ἄλλαισ κανονίαισ ὁ Πίχμων προφητεύει,
Χαίρε που ὄιχως νὰ τὸ πῆ καθίνας τὸ μαυτενί,
Χαίρε που τρέμει σίτερα και δὲν μᾶς κάνομεν ζᾶπτι,
Χαίρε τῆς Ψωροκόστανας παπᾶ και νικροδάφνη.»

«**Α**λόρε σὺ πανύμνητε, ὁ πᾶσαν γῆν κινήσας,
τὸν λόγον δὲ τόν καλλιστον τῆς μπόμπας ἑκφωνήσας,
ὀξάσωμεν μετὰ χαρᾶς τὴν προσφορᾶν ἡμῶν
ρῳσ' ἕξ ὀυποχρεῳσιων κι' άρχιων πληρωμῶν
και τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς μέλλοντας καθῳς και τοὺς παρόντας,
τούς Ἄλληλοῦϊα πρὸς σὲ μὲ συντριβῆν βεῳντας.

Και ὀλίγαισ ποικιλίαισ. μ. ἄλλοσ λόγουσ άγγελίαισ.

Μᾶς ἦθε και μᾶς ἔφυγε ὁ Δάμπος Ἐνυάλις,
Προβητικῶς διαρημησῆς μὲ συγγραφεῳσ φόντα,
Χι' ἔτετασαι ὅτῃν Νομικῶν ἄλιωσ τοὺς ὄλιγοσ
ἀπέκτησε πολυτίμα Προβητικᾶ προσόντα,
και χαίρομενς ἑπιγυνοται ἀπὸ καρδίης δια
και χαριετισμῶν Πρόβητον ἐν τῆ φιλοκουσῳλι:
εἶλον αρχαίων ἡμερῶν μ' ἄδωματα γενναία,
προῦδο δὲ και ὄφρασοσ σφραγῳτα σκαπταία.

Σὸ οἱς χαρῆς Ἐγγίλιωσ ἑθῆμα τελευταίωσ,
μουσικατικῆ συνθεσῆς τῆς Ἑλλῆσ Ἀριστοῦσ,
και τὸ κοινὸν πρὸς ἄγορᾶν ἀντι ὄραμῳσ καλεῳται,
εἰς τὸ Στελοῖο τῆν ὄδον, εἰς τοῦ Ντεῳῳρτ πωλείται,
Τὸ ὄφιστον αὐτὸ Σὸ οἱς ἡ ὄσ π ν ε ἰ κ ε τ ρ χορῳταισ,
αὐτὸ λοιπὸν νὰ πᾶρε κι' ἄλλο νὰ ἡ τούρατα.

Ἡ Κόλασις τοῦ Ἄνετη, που δὲ τρομάζ' ἡ πόλις,
ἑκδῆς: Ξαναῳκῳλις ὁ και βολιῳκῳλις...
τῆν αἴριον ὅσουσ ὄρομους τὸ πρῳτον τεύχοσ βγαίνει
κι' ἀπὸ τοὺς διαβάτᾶς άνιρῳστατον θὰ γίνη.

«**Α**ν ἔλτεσ ἔργον ὄτουσ σέλομωσεν νὰ κάμτε
τὸν Ἰλλῆσ ὄσ ὄν ἄμωσος τοῦ Κρότητῆ συνδῳρῳμε,
που τεχνικᾶ δὲ βγαίη ἀπὸ Κωρακῆτη
μὲ τεχνικῆς σίναως και χᾶριν θελατικῆν.

«**Ε**ν τῳ τυπογραφίω «Κορινθῳσ» τῆς καλῆς, ὄδοσ τοῦ Πονασαίων κοινοτοροσ πολῳσ.